

31992L0006

2.3.1992.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 57/27

PADOMES DIREKTĪVA 92/6/EEK

(1992. gada 10. februāris)

par ātruma ierobežošanas ierīču uzstādīšanu un izmantošanu noteiktu kategoriju transportlīdzekļos Kopienā

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 75. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā viens no kopējās transporta politikas mērķiem ir noteikt kopīgus starptautiskajiem pārvadājumiem Kopienā piemērojamus noteikumus un atvieglot transportlīdzekļu kustību;

tā kā ceļu satiksmes pieaugums un tā rezultātā pieaugošās briesmas un traucējumi visās dalībvalstīs rada nopietnas problēmas saistībā ar ceļu drošību un vidi;

tā kā esošais smago kravu transportlīdzekļu un autobusu motoru spēks, kas vajadzīgs braukšanai kalnā, ļauj tos uz līdzeniem ceļiem vadīt pārliecīgā ātrumā, kas neatbilst citu šo transportlīdzekļu detaļu, piemēram, bremžu un riepu, specifikācijām; tā kā šā iemesla dēļ un konkrētās dalībvalstīs vides aizsardzības iemeslu dēļ dažu kategoriju mehāniskiem transportlīdzekļiem ātruma ierobežošanas ierīces ir obligātas;

tā kā ātruma ierobežošanas ierīču labvēlīgā ietekme uz vides aizsardzību un enerģijas patēriņu, motora un riepu nodilumu, kā arī ceļu drošību palielināsies, ja šīs ierīces plaši izmantos;

tā kā ātruma ierobežošanas ierīču izmantošana noteiktajam mērķim kalpo tikai tad, ja to tehniskā pilnība ļauj garantēt aizsardzību pret krāpšanu;

tā kā vispirms vajadzētu ieviest prasības tikai attiecībā uz vissmagākajām mehānisku transportlīdzekļu kategorijām, kuras ir visvairāk iesaistītas starptautiskajos pārvadājumos, un pēc tam atkarībā no dalībvalstu tehniskajām iespējām un pieredzes tās paplašināt attiecībā uz vieglākām mehānisku transportlīdzekļu kategorijām;

⁽¹⁾ OV C 225, 30.8.1991., 11. lpp.

⁽²⁾ OV C 13, 20.1.1992.

⁽³⁾ OV C 40, 17.2.1992.

tā kā zināmās dalībvalstīs transportlīdzekļi, kas paredzēti tikai bīstamo kravu pārvadāšanai, ir jāaprīko ar ātruma ierobežošanas ierīcēm, kas noregulētas mazākā maksimālajā ātrumā, nekā paredz šī direktīva; tā kā šajā īpašajā gadījumā attiecīgajām dalībvalstīm vajadzētu atļaut saglabāt šos noteikumus attiecībā uz to teritorijā reģistrētiem transportlīdzekļiem, jo tie veicina ceļu drošību un sabiedrības civilo aizsardzību saskaņā ar šīs direktīvas mērķiem;

tā kā ātruma ierobežošanas ierīču uzstādīšana šīs direktīvas aptvertajos M3 un N3 kategorijas transportlīdzekļos, kas reģistrēti pirms tās spēkā stāšanās un paredzēti tikai attiecīgās valsts iekšzemes pārvadājumiem, konkrētās dalībvalstīs varētu radīt pārlicēģas izmaksas; tā kā tādēļ būtu jāļauj šīm dalībvalstīm atlikt šīs direktīvas 2. un 3. panta piemērošanu attiecīgajiem transportlīdzekļiem;

tā kā šī direktīva neskar dalībvalstu prerogatīvas attiecībā uz satiksmes ātruma ierobežojumiem,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šajā direktīvā "mehānisks transportlīdzeklis" ir jebkāds transportlīdzeklis ar motoru, kas iekļaujas kādā no turpmāk minētajām kategorijām un kas paredzēts lietošanai uz ceļa un kam ir vismaz četri riteņi un paredzētais maksimālais ātrums pārsniedz 25 km/h:

— M3 kategorijas transportlīdzekļi, kuru maksimālais svars pārsniedz 10 tonnas,

— N3 kategorijas transportlīdzekļi,

saskaņā ar M3 un N3 kategoriju definīciju, kas dota Direktīvas 70/156/EEK I pielikumā ⁽⁴⁾.

2. pants

Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka 1. pantā minētos M3 kategorijas mehāniskos transportlīdzekļus ceļu satiksmē izmanto tikai tad, ja ir uzstādītas ātruma ierobežošanas ierīces ar maksimālo ātrumu 100 km/h.

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 70/156/EEK (1970. gada 6. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju tipa apstiprinājumu (OV L 42, 23.2.1970., 1. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 87/403/EEK (OV L 220, 8.8.1987., 44. lpp.).

3. pants

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka N3 kategorijas mehāniskos transportlīdzekļus ceļu satiksmē izmanto tikai tad, ja tie ir aprīkoti ar ierīci, kas ir noregulēta tā, ka to ātrums nevar pārsniegt 90 km/h; ievērojot atļauto tehnisko pielaidi starp regulējošo vērtību un faktiskos satiksmes kustību pašreizējā tehnoloģijas attīstības stadijā šīs ierīces maksimālo ātrumu noregulē uz 85 km/h.

2. Dalībvalstīm ir atļauts noteikt ierīces maksimālo ātrumu, kas ir mazāks par 85 km/h, transportlīdzekļos, kurus izmanto tikai bīstamo kravu pārvadāšanai un kuri ir reģistrēti to teritorijā.

4. pants

1. Šīs direktīvas 2. un 3. pantu piemēro transportlīdzekļiem, kas reģistrēti pēc 1994. gada 1. janvāra.

2. Visvēlākais no 1995. gada 1. janvāra 2. un 3. pantu piemēro arī transportlīdzekļiem, kas reģistrēti laikposmā starp 1988. gada 1. janvāri un 1994. gada 1. janvāri.

Tomēr, ja šos transportlīdzekļus izmanto tikai attiecīgās valsts iekšzemes pārvadājumiem, 2. un 3. pantu var piemērot visvēlākais no 1996. gada 1. janvāra.

5. pants

1. Kamēr nepiemēro Kopienas noteikumus attiecībā uz šiem jautājumiem, 2. un 3. pantā minētajām ātruma ierobežošanas ierīcēm jāatbilst kompetento valsts iestāžu noteiktajām prasībām.

2. Ātruma ierobežošanas ierīces uzstāda dalībvalstu apstiprinātas darbnīcas vai struktūras.

6. pants

Šīs direktīvas 2. un 3. panta prasības nepiemēro bruņoto spēku, civilās aizsardzības, ugunsdzēsības un citu ārkārtas dienestu un spēku, kas atbildīgi par sabiedriskās kārtības nodrošināšanu, mehāniskiem transportlīdzekļiem.

Tas pats attiecas uz mehāniskiem transportlīdzekļiem,

— kuri pēc to uzbūves nespēj pārvietoties ātrāk par 2. un 3. pantā noteiktajiem ierobežojumiem,

— kurus izmanto zinātniskiem izmēģinājumiem uz ceļiem,

— kurus izmanto tikai komunāliem pakalpojumiem pilsētās.

7. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai līdz 1993. gada 1. oktobrim izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis paredz šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

8. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1992. gada 10. februārī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

Jorge BRAGA DE MACEDO